

Informe jurídic preliminar en relació amb el projecte de decret sobre l'artesania alimentària

---

1. Objecte

Se sotmet a informe d'aquesta Assessoria Jurídica, de conformitat amb el que disposa l'article 65 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les Administracions Públiques de Catalunya, i l'article 4.1.a) de la Llei 7/1996, de 5 de juliol, d'organització dels serveis jurídics de l'Administració de la Generalitat, el projecte de decret sobre l'artesania alimentària.

2. Marc normatiu

El règim jurídic dels productes agroalimentaris es troba principalment en normes de la Unió Europea. A partir de l'any 2002, amb la publicació del Reglament (CE) núm. 178/2002 del Parlament Europeu i del Consell, de 28 de gener, pel que s'estableixen els principis i els requisits generals de la legislació alimentària, es crea l'Autoritat Europea de Seguretat Alimentària i es fixen els procediments relatius a la seguretat alimentària, la Unió Europea va iniciar un extens marc legislatiu en matèria d'higiene alimentària, que constitueix els principis generals, bàsics i comuns, per a la producció i comercialització de tots els aliments. Aquest Reglament estableix que, en l'àmbit de la Unió Europea, només es poden comercialitzar productes segurs, és a dir, productes que no siguin nocius per a la salut i que siguin aptes per al consum humà. En relació amb la presentació dels productes alimentaris, aquesta norma estableix que, sens perjudici de les disposicions més específiques, l'etiquetatge, la publicitat i la presentació dels aliments, així com la informació que s'ofereix sobre aquests a través de qualsevol mitjà, no pot induir a error als consumidors (article 16 del Reglament CE 178/2002).

Existeix una extensa normativa que regula les característiques dels aliments, els seus processos de producció i els sistemes de control dirigits a evitar frau alimentaris i millorar la qualitat dels béns que es posen al mercat. A més de l'esmentat Reglament CE 178/2002, podem citar el Reglament(UE) 2017/625 del Parlament Europeu i de Consell, de 15 de març de 2017, relatiu als controls i altres activitats oficials realitzats per garantir l'aplicació de la legislació sobre aliments i pinsos, i de les normes sobre salut i benestar dels animals, sanitat vegetal i productes fitosanitaris. També el Reglament (UE) núm. 1169/2011 de Parlament Europeu i de Consell, de 25 d'octubre de 2011, sobre la informació alimentària facilitada al consumidor. I pel que fa als règims de qualitat, el Reglament (UE) núm. 1151/2012 del Parlament Europeu i del Consell, de 21 de novembre de 2012 sobre els règims de qualitat dels productes agrícoles i alimentaris.

No obstant, no trobem en aquesta extensa normativa europea una definició de l'artesania alimentària. A nivell estatal, existeix el Reial Decret 1520/1982, de 18 de juny, sobre ordenació i regulació de l'artesania, el qual conté una definició de l'artesania en general, però no específica de l'artesania alimentària. No obstant, val a dir que darrerament les noves normes tècniques de qualitat d'alguns productes agroalimentaris d'àmbit estatal estan incorporant regulacions relatives al concepte d'artesà en aquests

productes. És el cas, per exemple, de la norma de qualitat del pa, –publicada mitjançant el Reial decret 308/2019, de 26 d'abril, pel qual s'aprova la norma de qualitat per al pa, o de la cervesa –publicada mitjançant el Reial decret 678/2016, de 16 de desembre, pel qual s'aprova la norma de qualitat de la cervesa i les begudes de malta.

El marc normatiu vigent de l'artesania alimentària a Catalunya està integrat per la Llei 14/2003, de 13 de juny, de qualitat agroalimentària, i el Decret 285/2006, de 4 de juliol, pel qual es desenvolupa la Llei 14/2003, de 13 de juny, de qualitat agroalimentària. L'article 28 de la Llei 14/2003, de 13 de juny, defineix l'artesania alimentària com l'activitat d'elaboració i transformació de productes alimentaris que compleixen els requisits que assenyalen la legislació en aquesta matèria i estan subjectes, durant tot el procés productiu, a unes condicions que garanteixen als consumidors un producte final individualitzat, de bona qualitat i amb característiques diferencials, obtingudes gràcies a les petites produccions controlades per la intervenció personal artesana. L'objectiu principal d'aquesta regulació és reconèixer i fomentar els valors econòmics, culturals i socials que l'artesania alimentària representa i contribuir al manteniment dels oficis i produccions artesanals.

El Decret 285/2006, de 4 de juliol, regula l'artesania alimentària en el títol 5, en el que es defineix el concepte, es regula el carnet d'artesà/ana alimentari/aria, el diploma de mestre artesà alimentari, les empreses artesanals alimentàries i l'activitat artesanal alimentària, el registre d'artesania alimentària, i la Comissió d'Artesania Alimentària Catalana.

El projecte de decret objecte d'aquest informe proposa derogar la regulació sobre l'artesania continguda en el Decret 285, i regular la matèria en una disposició independent.

Les memòries i el preàmbul del projecte justifiquen la necessitat d'actualitzar la regulació, tot mantenint l'esperit originari del concepte.

La memòria general posa de manifest que l'aspecte principal que motiva la necessitat d'actualització d'aquest marc normatiu és la detecció d'una situació d'ambigüïtat o "buit legal" en la regulació de l'artesania alimentària per a aquelles activitats del sector alimentari que segueixen un procediment d'elaboració tradicional i artesanal, però l'ofici dels quals no es troba inclòs al repertori d'oficis d'artesania alimentària de la normativa vigent o no ha estat desenvolupat reglamentàriament. Les activitats dels oficis de les quals es troben en aquesta situació no poden usar actualment els signes distintius d'artesania alimentària: la paraula «artesà» o similar i el distintiu específic, en els seus productes i establiments.

La Llei 14/2003, de 13 de juny, de qualitat agroalimentària preveu a l'article 28.2 que l'objectiu de la distinció d'artesania alimentària és reconèixer i fomentar els valors econòmics, culturals i socials que aquesta activitat significa a Catalunya per a contribuir a la preservació i la conservació de les petites empreses familiars que elaboren productes agroalimentaris.

Es configura per tant des de la vessant de l'activitat de foment. I el Decret 285/2006 també segueix aquesta línia en la mesura que regula el carnet d'artesà alimentari i la designació de empresa artesanal alimentaria. Ara bé, el Decret 285/2006 en alguns dels seus preceptes va més enllà del que seria el règim propi de unes distincions, limitant-se a una activitat de foment, i entra a limitar la activitat, endinsant-se en l'àmbit de la activitat de intervenció administrativa.

És el cas de l'article 98, que estableix:

Article 98

Sol·licitud de designació com a empresa artesanal alimentària

98.1 La sol·licitud de designació com empresa artesanal alimentària ha d'anar adreçada al/a la director/a general competent en matèria de qualitat agroalimentària i anirà acompanyada de la documentació següent que permeti verificar el compliment del que estableix l'article 96.1 d'aquest Decret i s'ha d'ajustar al model d'imprès normalitzat que es trobarà als serveis territorials, les oficines comarcals i la pàgina web del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca:

- a) Certificacions que acreditin la inscripció als registres que en cada cas corresponguin, emesos pels departaments de la Generalitat de Catalunya corresponents.
- b) Document que acrediti que l'empresa es troba sota la responsabilitat d'un/a artesà/ana alimentari/ària o mestre/a artesà/ana alimentari/ària.
- c) Memòria explicativa on consti el procediment d'elaboració per a cadascun dels productes, capacitat de producció i nombre de treballadors.

98.2 L'obtenció d'aquesta designació és condició indispensable per:

a) Utilitzar la menció 'artesania alimentària', 'artesà/ana', 'artesania o producte artesanal', 'elaborat artesanalment' o similars, i el distintiu, aprovat prèviament pel Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, per a la identificació en el mercat dels seus productes, en la publicitat o en l'establiment corresponent o punt de venda.

b) Poder acollir-se a qualsevol ajut o a altres mesures de foment que l'Administració pugui preveure per a les empreses artesanals alimentàries.

98.3 El model de la menció a què fa referència l'apartat anterior serà aprovat per mitjà de resolució del/de la conseller/a d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

Aparentment aquest precepte regula la "designació" de empresa artesanal alimentaria, però va més enllà del que seria un règim propi de un distintiu o designació i condiciona la utilització de la menció "artesania alimentària", "artesà/ana", "artesania o producte artesanal", "elaborat artesanalment" o similars, a la obtenció del distintiu. No és propi d'un règim de foment sinó d'intervenció, i amb aquesta limitació es limita l'accés al mercat a les empreses que fent una activitat artesanal no tenen la distinció. Encara que, en aparença, Decret 285/2006 sembla regular des de la activitat de foment, (creant carnets, diplomes, designacions), el cert és que en aquest article 98 fa un viratge cap a l'activitat d'intervenció. A més, barreja conceptes, ja que en aquest article 98 trobem actuacions de foment amb les de intervenció. El carnet, diploma o designació pot ser requisit per l'ús del distintiu i per obtenir determinats ajuts, però no pot ser requisit per utilitzar el nom artesania alimentaria, artesà, artesania, ni similars, ja que això implica, de facto, restringir l'accés a l'activitat artesanal, quan ha de ser una activitat econòmica no limitada en l'accés.

Precisament l'aplicació d'aquest article 98 va ser el que va motivar la imposició d'una sanció a una empresa que utilitzava el terme artesà en els seus productes sense haver obtingut la designació, i sense estar inscrita al registre d'artesania alimentària. Aquesta sanció va ser declarada nul·la per la sentència 298/2016, de 15 de novembre, del Jutjat Contenciós Administratiu número 11 de Barcelona (procediment abreujat 313/2015-F, de Viuda Pifarré y Cia SL contra el Departament d'Agricultura, Ramaderia Pesca, Alimentació i Medi Natural de la Generalitat de Catalunya), la qual va posar de manifest que hi ha una situació d'ambigüitat o "buit legal" en la regulació de l'artesania alimentària per a aquelles activitats del sector alimentari que segueixen un procediment d'elaboració tradicional i artesanal, però que l'ofici corresponent no ha estat inclòs al repertori d'oficis d'artesania alimentària de la normativa vigent o no ha estat desenvolupat. Les activitats en aquesta situació no poden optar a la designació d'empresa artesana alimentària ni poden usar els termes artesà o similar en l'etiquetatge dels productes. Segons la sentència, aquesta situació incompleix el principi de tipicitat per a les infraccions que corresponguin per aquest fet.

Aquella sentència va donar lloc a una reflexió i anàlisi tant per part de la unitat promotora com per part d'aquesta assessoria jurídica, i es va arribar a la conclusió que alguns aspectes de la regulació vigent podien limitar l'activitat d'empreses i artesans que realitzant una activitat alimentària de manera artesana, no estaven en el repertori d'oficis artesans, i ho havien obtingut el distintiu, i per aquest motiu no podien utilitzar el terme artesà, a pesar de realitzar realment una activitat artesanal, i per tant, donar una informació veraç al consumidor al anomenar els seus productes artesanals.

Un model de regulació de l'activitat artesanal des de la vessant del foment i no de la intervenció administrativa, és el Decret 182/2014, de 30 de desembre, sobre l'activitat artesanal. Resulta interessant l'informe 14/2011 que la Autoritat Catalana de la Competència va fer sobre el projecte de decret sobre l'activitat artesanal i en el que l'ACCO considera que les mesures de foment que estableix el Projecte de Decret, objecte d'anàlisi, no produeixen efectes significatius en el mercat català de productes no artesanals:

a) Les mesures proposades no constitueixen barreres per a accedir al mercat.

En primer lloc, cal posar de manifest que l'ACCO considera que les mesures de promoció del sector artesanal de Catalunya, establertes en el Projecte de Decret, no constitueixen barreres que dificultin l'accés al mercat de nous operadors, en aquest cas, de noves persones artesanes. Entre totes les mesures que estableix el Projecte de Decret, la principal barrera d'entrada al mercat podria venir donada per la figura del carnet d'artesà. Si l'obtenció d'aquest carnet fos obligatòria per a poder exercir una activitat artesanal, llavors podria constituir una barrera d'entrada al mercat, la qual cosa, en funció dels requisits exigits, podria acabar limitant el nombre d'operadors en el mercat. Però aquest no és el cas. El Projecte de Decret no estableix cap obligació d'obtenir el carnet d'artesà per tal de poder desenvolupar una activitat artesanal i, en conseqüència, per a accedir al mercat. Així, segons l'article 5 del Projecte de Decret "té

la consideració de persona artesana tot subjecte que realitzi una o varies activitats d'acord amb el que disposa l'article tercer, i sempre que aquesta activitat/s estigui inclosa en el Repertori de famílies d'oficis artesans”.

En definitiva, l'obtenció del carnet d'artesà, que és totalment voluntària, permet que l'artesà es beneficiï d'un avantatge competitiu fruit de la seva identificació com a “artesà” i, si sol·licita la denominació D'Artesania (D'A), pot beneficiar-se del reconeixement que els seus productes són “artesans, i elaborats a Catalunya”.

A més, com no s'ha establert cap tipus de numerus clausus (limitació en el nombre de carnets a concedir), tots aquells operadors que ho desitgin podran gaudir dels avantatges vinculats al carnet esmentat i, en conseqüència, l'ACCO considera que no s'està introduint cap distorsió a la competència.

En segon lloc, l'ACCO considera que les mesures que conté el Projecte de Decret no impliquen l'establiment de limitacions en l'exercici d'una activitat artesanal.

A títol d'exemple, podrien constituir limitacions en l'exercici de l'ofici d'artesà si s'establissin incompatibilitats o exclusivitats en el desenvolupament de l'activitat, que limitessin la capacitat dels operadors (en aquest cas, dels artesans), per competir. No obstant, aquesta circumstància no es dona en el Projecte de Decret objecte d'informe.

En aquesta línia la memòria general del projecte posa de manifest que existeixen en el mercat casos d'empreses del sector agroalimentari que no estan inscrites al Registre d'Artesania Alimentària de Catalunya malgrat que en alguns casos poden utilitzar mètodes manuals i tradicionals, i que en l'etiquetatge dels seus productes alimentaris utilitzen la menció “artesà” o similar. Cal una normativa clara i sense buits legals per aplicar en aquestes situacions.

Aquest és el motiu fonamental pel qual el DARP proposa fer un replantejament de tot el sistema actual de regulació de l'artesania alimentària per garantir que la regulació sobre l'artesania sigui coherent i contribueixi a la seguretat jurídica en l'actuació dels artesans i de les empreses artesanes alimentàries.

Per solucionar aquesta situació, es proposa un canvi en la definició del concepte d'artesania alimentària i en els criteris per usar els signes distintius de l'artesania alimentària.

Per una banda, el nou text **canvia el repertori d'oficis d'artesania alimentària**, la qual cosa fa canviar l'abast del concepte de l'artesania alimentària. El nou text manté els conceptes bàsics (activitat d'artesania alimentària, persona artesana alimentària i empresa artesana) compatibles amb el que està establert a la Llei 14/2003, que continua vigent. Ara bé, atès que aquestes definicions estan vinculades al repertori d'oficis d'artesania alimentària, modificant el repertori es modifica l'abast del concepte de l'artesania alimentària. En la regulació anterior, el repertori era un llistat tancat de 13

oficis establert a l'annex 2 del Decret 285/2006. Amb la nova normativa, el repertori queda definit així:

“El repertori d'oficis d'artesania alimentària està integrat per aquells oficis esmentats a l'annex 2, així com qualsevol activitat d'elaboració de productes alimentaris, d'acord amb la definició continguda en el Reglament (CE) nº 178/2002 del Parlament Europeu i del Consell, de 28 de gener de 2002, pel qual s'estableixen els principis i els requisits generals de la legislació alimentària, es crea l'Autoritat Europea de Seguretat Alimentària i es fixen procediments relatius a la seguretat alimentària.”

El llistat d'oficis que queda recollit a l'annex 2 del nou decret és el llistat d'oficis que poden optar al sistema d'acreditació d'artesania alimentària a Catalunya, que s'explicarà més endavant. El repertori, però, no queda limitat només a aquest llistat sinó que queda obert perquè qualsevol activitat del sector d'elaboració de productes alimentaris pugui ser artesana, si respecta la definició d'artesania alimentària.

Les definicions d'artesania alimentària establertes a la llei 14/2003 es mantenen vigents:

- ❖ **Artesia alimentària:** l'activitat d'elaboració i transformació de productes alimentaris que compleixen els requisits que assenyalava la legislació en aquesta matèria i estan subjectes, durant tot el procés productiu, a unes condicions que garanteixen als consumidors un producte final individualitzat, de bona qualitat i amb característiques diferencials, obtingudes gràcies a les petites produccions controlades per la intervenció personal artesana.
- ❖ **Artisans alimentaris:** la persona que duu a terme una de les activitats relacionades en el Repertori d'oficis d'artesania alimentària i que té el carnet que ho acredita, lliurat pel departament competent en matèria agroalimentària.
- ❖ **Empreses artesanals:** les que duen a terme una activitat inclosa en el Repertori d'oficis d'artesania alimentària i que compleixen les condicions establertes per reglament.
- ❖ S'ha d'establir per reglament el Repertori d'oficis d'artesania alimentària (article 29.2)

Les noves definicions establertes a la proposta de normativa són compatibles amb les anteriors:

- **Artesia alimentària:** activitat d'elaboració i transformació de productes alimentaris que estan subjectes durant tot el procés productiu a unes condicions que garanteixen als consumidors un producte final individualitzat i amb característiques diferencials, obtingudes gràcies a petites produccions controlades sota la direcció d'una persona amb experiència demostrable en aquesta activitat.
- **Empresa artesana alimentària:** tota entitat, independentment de la seva forma jurídica, que exerceixi una activitat econòmica d'artesania alimentària descrita a l'article 2a) d'aquest Decret i inclosa al repertori d'oficis d'artesania alimentària.
- **Repertori d'oficis d'artesania alimentària:** està integrat per aquells oficis esmentats a l'annex 2, així com qualsevol activitat d'elaboració de productes alimentaris, d'acord amb la definició continguda en el Reglament (CE) nº 178/2002

del Parlament Europeu i del Consell, de 28 de gener de 2002, pel qual s'estableixen els principis i els requisits generals de la legislació alimentària, es crea l'Autoritat Europea de Seguretat Alimentària i es fixen procediments relatius a la seguretat alimentària.

A més, d'altra banda, en la proposta de nova normativa s'estableixen **dos nivells de reconeixement de l'artesania alimentària:**

- Una definició genèrica d'artesania alimentària sense lligar-la a cap altre requisit ni a cap tràmit addicional, de forma que qualsevol activitat que compleixi aquesta definició serà considerada activitat artesanal, i podrà usar el terme «artesà» o similar en la seva publicitat, en els seus establiments de venda o en l'etiquetatge dels seus productes. Les empreses que compleixin aquesta definició no hauran de fer cap tràmit administratiu per ser considerades empreses artesanes alimentàries.
- S'estableix complementàriament, un sistema d'acreditació voluntària de l'artesania alimentària de Catalunya com a instrument per reconèixer la seva qualitat i promoure la seva competitivitat. Les persones i les empreses que exerceixin una activitat d'artesania alimentària que hi estiguin interessades i que compleixin determinats requisits addicionals, podran acreditar-se mitjançant el carnet de persona artesana alimentària o el distintiu d'Artesania Alimentària, respectivament. Les empreses acreditades podran usar el distintiu d'acord amb les normes d'ús establertes a la pròpia normativa. Aquest distintiu està adreçat a petites i mitjanes empreses, atès que són la tipologia predominant d'empreses en aquest sector i atès que les pimes són objecte de suport específic per part de l'administració per potenciar la seva competitivitat. Els nous requisits per a l'obtenció d'aquestes acreditacions s'analitzen més endavant en aquest text.

D'aquesta manera, la nova norma evita l'ambigüitat jurídica que suposava la definició regulada en la normativa existent fins a la data i és més coherent amb l'esperit de la normativa d'artesania alimentària de Catalunya, que està orientada a l'establiment de mesures de foment i no d'intervenció d'aquesta activitat. A més, també se simplifiquen alguns dels tràmits per a les empreses i no es posen barreres per a l'exercici de l'activitat, ja que no és necessari obtenir la designació d'empresa artesana alimentària per poder exercir com a tal i per usar la menció «artesà» i similar en l'etiquetatge de productes i en el material de comunicació de l'empresa, tot adaptant aquesta normativa a la Directiva 2006/123/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el mercat interior.

Aquest canvi de marc conceptual és similar amb el que s'ha establert a Catalunya per a la regulació de l'activitat artesanal en general (exclosa l'artesania alimentària). Així, l'any 2014 a Catalunya es va actualitzar la normativa existent sobre artesania no alimentària mitjançant el decret 182/2014, de 30 de setembre, sobre l'activitat artesanal (l'àmbit d'aplicació del qual exclou explícitament l'artesania alimentària) i en ell es va regular una definició general d'artesania vàlida per a l'exercici de l'activitat, i uns distintius voluntaris d'artesania (els carnets d'artesà per a les persones, els distintius d'establiments de

venda, i els distintius de producte D'Artesania (D'A)), els quals no són d'obtenció obligatòria per exercir una activitat artesanal.

Aquest és el canvi conceptual més important de la modificació de la regulació d'artesania alimentària.

3. Anàlisi competencial.

L'article 116 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya (EAC) preveu que correspon a la Generalitat, respectant el que estableixi l'Estat en exercici de les competències que li atribueix l'article 149.1.13 i 16 de la Constitució, la competència exclusiva en matèria d'agricultura i ramaderia. Aquesta competència inclou en tot cas, la regulació i el desenvolupament de l'agricultura, la ramaderia i el sector agroalimentari (lletra a), i la regulació i l'execució sobre la qualitat, la traçabilitat i les condicions dels productes agrícoles i ramaders, i també la lluita contra el frau en l'àmbit de la producció i la comercialització agroalimentàries (lletra b).

La competència del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació per tramitar el projecte deriva de les competències que en l'àmbit d'alimentació, qualitat agroalimentària i indústries agroalimentàries.

Pel que fa a l'habilitació del Govern per aprovar el projecte de Decret, aquesta es fonamenta en l'article 68.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, que atribueix al Govern, amb caràcter general, la potestat reglamentària, tal i com posteriorment concreta l'article 26 e) de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern. També, la disposició final primera de la Llei 14/2003, de 13 de juny, de qualitat agroalimentària conté una habilitació per al desenvolupament reglamentari de la llei. També a l'article 29 es remet al reglament la regulació del Repertori d'oficis d'artesania alimentària.

D'altra banda, l'article 40 de la mateixa Llei 13/2008, preveu que les disposicions reglamentàries dictades pel Govern o pel president o la presidenta de la Generalitat adopten forma de Decret.

4. Documentació que integra l'expedient del projecte de decret i tramitació de la norma

Documentació:

El Projecte de decret ha d'anar acompanyat d'una memòria general i d'una memòria d'avaluació d'impacte de les mesures proposades, amb el contingut previst a l'article 64 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les Administracions Públiques de Catalunya. Així mateix, en la memòria d'avaluació d'impacte s'han de seguir les Recomanacions fetes al respecte per l'Oficina del Govern.

La unitat promotora és la Direcció General d'Alimentació, Qualitat i Indústries Agroalimentàries. La memòria justificativa i la memòria d'avaluació d'impacte de les mesures proposades estan signades pel director general.

L'expedient consta de:

- Un text articulat del projecte de decret, integrat per un preàmbul, 35 articles, una disposició transitòria, una disposició derogatòria, una disposició final i dos annexes.
- Una memòria justificativa.
- Una memòria d'avaluació d'impacte de les mesures proposades.
- Una memòria de les observacions i les al·legacions presentades en els tràmits de consulta interdepartamental, audiència, informació pública i informes.

Pel que fa al contingut, la memòria general i la memòria d'avaluació d'impacte contenen els punts exigits pels articles 64.2 i 64.3, respectivament, de la Llei 26/2010, del 3 d'agost. D'acord amb l'article 64.3 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, el Projecte de decret

També ha d'anar acompanyat d'una memòria d'avaluació d'impacte de les mesures proposades, que ha de contenir, com a mínim els quatre informes següents: informe d'impacte pressupostari, informe d'impacte econòmic i social, informe d'impacte normatiu i informe d'impacte de gènere. Així mateix, aquesta memòria s'ha d'ajustar a les Recomanacions sobre l'esquema de continguts d'aquesta memòria, elaborades per l'Àrea de Millora de la Regulació del Departament de la Presidència on, a més dels quatre informes exigits per l'article 64.3 citat, es preveu que la memòria ha de contenir una anàlisi del context i identificació de les opcions de regulació, una comparació de les opcions de regulació considerades i un apartat final relatiu a la implementació i seguiment de la norma. Així mateix, preveu que ha de contenir en annex els estudis i anàlisis tècnics que han de servir de base per dur a terme l'avaluació i també el Test de pimes, quan aquest sigui necessari. En la documentació tramesa per la unitat proposant consta una memòria d'avaluació d'impacte, que conté els quatre informes exigits per la Llei i també la resta de previsions indicades en les Recomanacions abans citades. En particular, es considerem que s'identifiquen els problemes que es pretenen solucionar amb la iniciativa, i les opcions de regulació considerades.

Tramitació:

La tramitació del Projecte de decret s'ha d'adequar al previst a la Llei 26/2010, del 3 d'agost, a l'Acord del Govern del 19 de maig de 2009, i altres disposicions d'aplicació a la tramitació de disposicions de caràcter general.

- *Consulta prèvia*

Consta s'ha sotmès a consulta el text previ a l'elaboració del projecte a través del portal participa.gencat, de conformitat amb el que preveu l'article 133 de la Llei 39/2015. No s'han presentat observacions a través d'aquest canal.

També consta a la memòria de les observacions que al marge d'aquesta consulta pública prèvia, s'han mantingut una sèrie de contactes amb el sector per poder adequar

i solucionar totes aquelles problemàtiques o millores detectades al llarg dels més de 30 anys de regulació de l'artesania alimentària (primer amb el Decret 163/1986, de 26 de maig, sobre l'artesania alimentària, i des de l'any 2006 amb el Decret 285/2006, de 4 de juliol, pel qual es desenvolupa la Llei 14/2003, de 13 de juny, de qualitat agroalimentària). Es va organitzar un grup de treball per a l'elaboració del decret, el qual estava format per personal del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació juntament amb representants del sector de l'artesania alimentària, i s'ha reunit en 5 ocasions (25/05/2017, 12/06/2017, 10/04/2018, 26/11/2018 i 20/09/2019). El present text s'ha elaborat tenint en compte les aportacions dels components del grup de treball. S'adjunta les convocatòries d'aquestes reunions, però no consta que s'hagi aixecat acta.

A més, també consta que s'ha presentat el text a la Comissió d'Artesania Alimentària Catalana, formada per representants del DARP, del sector i d'altres representants de l'administració de la Generalitat de Catalunya en matèria de salut, consum, ensenyament. Els seus comentaris també han estat tinguts en compte. S'adjunta les actes de les reunions en data 25/03/2019 i 03/09/2019.

- *Tràmit de participació ciutadana*

Aquest tràmit es preveu a l'article 69.1 de la Llei 19/2014, el qual preveu que "Les persones tenen el dret de participar, per mitjà de la presentació de propostes i suggeriments, en les iniciatives normatives que promou l'Administració pública. Aquest dret es pot exercir amb relació a les iniciatives normatives en què, per la importància que tenen o per la matèria que regulen, l'Administració pública considera pertinent obrir aquest procés participatiu des de l'inici de la tramitació del procediment administratiu"

En el present cas, la memòria general posa de manifest que No es considera pertinent la realització del tràmit de participació ciutadana previst en l'article 69.1 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència accés a la informació pública i bon govern, atès que no es tracta d'una norma que tingui efectes sobre la ciutadania en general, sinó que els possibles afectats son d'aquelles persones, entitats, associacions o agrupacions que desenvolupin l'activitat artesanal alimentària. Aquestes persones, entitats, associacions o agrupacions podran participar a través del tràmit d'audiència.

Es considera justificada de forma suficient la no pertinença d'aquest tràmit, que en tot cas és potestatiu.

- *Audiència interdepartamental*

El tràmit d'audiència interdepartamental s'ha de fer a través del fòrum del SIGOV, segons preveu el punt IV.2.1 de les Directius aprovades pel Govern. S'hi ha d'incloure tota la documentació aportada per la unitat proponent, juntament amb el present informe.

Durant aquest tràmit podran formular al·legacions o observacions els departaments de la Generalitat i, en particular, l'Oficina del Govern i l'Àrea de Millora de la Regulació, d'acord amb les funcions que els atorga el Decret 20/2019, de 29 de gener, de reestructuració del Departament de la Presidència. Així mateix, és necessari recordar

que els correus electrònics i tots els altres documents que es generin en la realització d'aquest tràmit s'han d'incloure en l'expedient del Projecte de decret, tal com ha recordat la Comissió Jurídica Assessora en diferents dictàmens (360/2012, 22/2014 i 186/2019, entre d'altres).

- *Presentació de la Proposta al Consell Tècnic, amb caràcter previ als tràmits d'informació pública i audiència als interessats.*
- *Tràmit d'informació pública*

L'article 68 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, preveu que es poden sotmetre a informació pública les disposicions de caràcter general per un termini no inferior a quinze dies hàbils.

- *Tràmit d'audiència*

El tràmit d'audiència és preceptiu d'acord amb l'article 67 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, en el qual s'estableix que s'ha de donar audiència a les persones interessades i que s'ha de posar a disposició d'aquestes la documentació preceptiva.

La memòria general conté una llista de les entitats a les quals es preveu donar audiència, que sembla adient i suficient.

- *Informes preceptius*

S'ha de demanar l'informe d'impacte de gènere a l'Institut Català de les Dones, d'acord amb el previst a l'article 3.g de la Llei 11/1989, de 10 de juliol, que regula aquesta entitat, modificat per la Llei 17/2015, de 21 de juliol, d'igualtat efectiva de dones i homes.

També cal demanar informe a la Direcció General de Pressupostos, d'acord amb el previst a l'article 45.1.h del Decret 43/2019, de 25 de febrer, de reestructuració del Departament de la Vicepresidència i d'Economia i Hisenda. Aquest informe, que es preceptiu en tant que el Projecte de decret proposat té impacte pressupostari segons consta a la memòria d'avaluació d'impacte de les mesures proposades, s'emet habitualment durant el tràmit de consulta interdepartamental

El Projecte de decret no afecta de manera específica els ens locals, no són preceptius l'informe de la Comissió de Govern Local, ni el del Consell de Govern Locals.

També s'ha de sotmetre el projecte a l'informe del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya, d'acord amb l'establert a la Llei 7/2005, de 8 de juny, que regula aquest òrgan consultiu (article 2.1.a), i amb el Decret 43/2007, de 20 de febrer, que desenvolupa la Llei anterior (art. 24.2), segons els quals és preceptiu el dictamen d'aquest òrgan en relació amb els projectes de decret que, pel seu objecte i contingut tinguin una relació substancial amb les matèries pròpiament socioeconòmiques, laborals i d'ocupació.

Un cop finalitzats els tràmits d'informació pública, audiència i d'informes preceptius, la unitat proponent haurà d'elaborar un informe de valoració de les al·legacions i els informes rebuts. Així mateix, haurà d'actualitzar la memòria general i, si escau, la memòria d'avaluació d'impacte.

L'expedient s'haurà de sotmetre a informe jurídic final. D'acord amb el que preveu l'article 63 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, l'expedient haurà de tenir un índex actualitzat i la documentació que contingui haurà d'estar numerada i ordenada cronològicament.

El Projecte de decret requereix dictamen preceptiu de la Comissió Jurídica Assessora, de conformitat amb l'art. 8.2.b) de la Llei 5/2005, de 2 d'agost, de la Comissió Jurídica Assessora.

5. Anàlisi del text.

El projecte de decret s'estructura en 6 capítols, i consta d'un preàmbul, 35 articles, una disposició transitòria, una disposició derogatòria, una disposició final i dos annexes.

Pel que fa al títol del projecte "sobre l'artesania alimentària a Catalunya", es considera innecessària la indicació "a Catalunya", d'acord amb el Manual d'elaboració de les normes de la Generalitat de Catalunya. Sens perjudici d'aquesta observació, es considera adient que el títol faci referència a l'artesania alimentària en genèric, concepte que permet englobar tots els aspectes que son objecte de la regulació i que es detallen a l'article 1 del projecte.

Pel que fa al preàmbul, aquest exposa el marc normatiu de manera clara i exposa el contingut del Projecte de decret. Motiva de manera suficient el compliment dels principis de bona regulació establerts a l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 de desembre, de procediment administratiu comú, i a l'article 62 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern. També fa correctament les referències a l'informe del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya, i al dictamen de la Comissió Jurídica Assessora, tot i que aquesta segona s'haurà d'ajustar per posar-hi vist o d'acord en funció del contingut que tingui el dictamen i com aquest s'incorpori, o no, en el text final del Projecte de decret.

El capítol 1 conté les disposicions generals del decret fent referència a l'objecte, l'àmbit d'aplicació, les finalitats, els conceptes de artesania alimentària, empresa artesana alimentària, i el repertori d'oficis d'artesania alimentària.

L'article 1 defineix l'objecte del projecte de decret el qual es divideix en cinc lletres que indiquen els cinc aspectes que són els que bàsicament es regulen en els articles següents. La lletra a) preveu establir els conceptes d'artesania alimentària i d'empresa artesana alimentària, conceptes que s'estableixen a l'article 4; la lletra b) preveu la regulació del sistema d'acreditació de l'artesania alimentària per a les persones físiques i les empreses alimentàries, regulat al capítol 2; la lletra c) preveu la regulació del diploma de mestratge en artesania alimentària i el Premi a l'Artesania Alimentària, regulats en el capítol 3; la lletra d) fa referència al Registre d'Artesania Alimentària a Catalunya, regulat en el capítol 4; i la lletra e), fa referència a la composició, funcions i funcionament de la Comissió d'Artesania Alimentària Catalana, regulada en el capítol 5.

L'article 2 regula l'àmbit d'aplicació del decret, que es concreta en l'activitat artesanal alimentària que es desenvolupi dins l'àmbit territorial de Catalunya. Es pren com a punt de referència territorial el lloc on s'exerceix l'activitat.

L'article 3 enumera les finalitats del decret. Les finalitats enumerades són coherents amb l'article 28.2 de la Llei 14/2003, de 13 de juny, de qualitat agroalimentària, que preveu que l'objectiu de la distinció d'artesania alimentària és reconèixer i fomentar els valors econòmics, culturals i socials que aquesta activitat significa a Catalunya per a contribuir a la preservació i la conservació de les petites empreses familiars que elaboren productes agroalimentaris. També són finalitats coherents amb l'objecte del decret previst a l'article 1.

L'article 4 conté la definició dels conceptes de artesania alimentària i de empresa artesana alimentària. Pel que fa al concepte de artesania alimentària, aquest precepte preveu que *"consisteix en l'activitat d'elaboració i transformació de productes alimentaris que estan subjectes durant tot el procés productiu a unes condicions que garanteixen als consumidors un producte final individualitzat i amb característiques diferencials, obtingudes gràcies a petites produccions controlades sota la direcció d'una persona amb formació i experiència demostrable en aquesta activitat."* Aquesta definició és la mateixa que preveu l'article 28.1 de la Llei 14/2003.

Pel que fa a la definició de empresa artesana alimentària es defineix com tota entitat, independentment de la seva forma jurídica, que exerceixi una activitat econòmica d'artesania alimentària descrita a l'apartat anterior i inclosa al repertori d'oficis d'artesania alimentària. Aquesta definició s'ajusta també al que preveu l'article 31 de la Llei 14/2003

Aquest precepte manté els conceptes bàsics d'activitat d'artesania alimentària, i de empresa artesana alimentària, compatibles amb el que està establert a la Llei 14/2003, que continua vigent. Ara bé, atès que la definició de empresa artesana alimentària està vinculada al concepte de repertori d'oficis d'artesania alimentària, el canvi en el concepte s'introdueix mitjançant la modificació del concepte de repertori, a l'article 5.

La Llei no determina el contingut del Repertori d'oficis d'artesania alimentària, ja que l'article 29.2 remet al reglament. El vigent Decret 285/2006 configura el repertori com un sistema de numerus clausus, de manera que només els oficis que s'hi enumeren s'inclouen en el repertori, i atès que el repertori s'utilitza en la definició de empresa artesana alimentària, resulta que només són empreses artesanes alimentàries les que fan una activitat inclosa en el repertori. I alhora també només es considera activitat artesana la inclosa en el repertori. Aquest sistema restringeix l'exercici de l'activitat artesanal ja que només els que fan una activitat inclosa en el repertori poden considerar-se artesans alimentaris.

Mitjançant la modificació del contingut del repertori (article 5) s'amplia el concepte d'artesania alimentària i d'empresa artesana alimentària (article 4), de manera que no només queda restringit als oficis que s'enumeren sinó a qualsevol activitat d'elaboració

de productes alimentaris. És a dir, qualsevol producte alimentari ha de poder ser apte per a l'activitat d'artesania alimentària.

Tal i com explica la memòria aquesta definició genèrica d'artesania alimentària sense lligar-la a cap altre requisit ni a cap tràmit addicional, de forma que qualsevol activitat que compleixi aquesta definició serà considerada activitat artesanal, permet que es podrà usar el terme «artesà» o similar en la seva publicitat, en els seus establiments de venda o en l'etiquetatge dels seus productes. Les empreses que compleixin aquesta definició no hauran de fer cap tràmit administratiu específic per ser considerades empreses artesanals alimentàries. Aquesta activitat ha de complir els requisits generals i específics per als productes alimentaris, i en especial ha de donar en tot cas una informació alimentària veraç al consumidor, de manera que el control en relació als productes alimentaris es portarà a terme mitjançant el sistema controls derivat del Reglament(UE) 2017/625 del Parlament Europeu i de Consell, de 15 de març de 2017.

D'aquesta manera, una empresa que exerceixi una activitat artesanal alimentària i utilitzi el terme artesà no podrà ser sancionada pel simple fet de que la seva activitat no estigui inclosa en el repertori d'oficis artesans, i no hagi pogut obtenir el distintiu. Ara bé, en el cas que la informació que proporcioni al consumidor no sigui veraç, i el producte no hagi estat elaborat de manera artesanal sinó clarament en un procés industrial, sí que podrà ésser sancionada per frau, d'acord amb la Llei 14/2003.

Aquesta nova definició evita l'ambigüitat jurídica que suposava la definició regulada en la normativa existent fins a la data i és més coherent amb l'esperit de la normativa d'artesania alimentària de Catalunya, que està orientada a l'establiment de mesures de foment i no d'intervenció d'aquesta activitat. A més, no es posen barreres per a l'exercici de l'activitat, ja que no és necessari obtenir la designació d'empresa artesana alimentària per poder exercir com a tal i per usar la menció «artesà» i similar en l'etiquetatge de productes i en el material de comunicació de l'empresa, de manera que s'ajusta a la Directiva 2006/123/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el mercat interior.

Aquest canvi de marc conceptual és similar amb el que s'ha establert a Catalunya per a la regulació de l'activitat artesanal en general (exclosa l'artesania alimentària), mitjançant el Decret 182/2014, de 30 de setembre, sobre l'activitat artesanal (l'àmbit d'aplicació del qual exclou explícitament l'artesania alimentària) i en ell es va regular una definició general d'artesania vàlida per a l'exercici de l'activitat, i uns distintius voluntaris d'artesania (els carnets d'artesà per a les persones, els distintius d'establiments de venda, i els distintius de producte D'Artesania (D'A)), els quals no són d'obtenció obligatòria per exercir una activitat artesanal. Aquest esquema va ser avalat per l'Autoritat Catalana de la Competència, en el seu informe 14/2011, al que s'ha fet referència més amunt.

El capítol 2 es dedica al Sistema d'acreditació de l'artesania alimentària. La memòria general posa de manifest que aquest sistema d'acreditació voluntària de l'artesania

alimentària de Catalunya es configura com a instrument per reconèixer la seva qualitat i promoure la seva competitivitat. Les persones i les empreses que exerceixin una activitat d'artesania alimentària que hi estiguin interessades i que compleixin determinats requisits addicionals, podran acreditar-se mitjançant el carnet de persona artesana alimentària o el distintiu d'Artesania Alimentària, respectivament. Les empreses acreditades podran usar el distintiu d'acord amb les normes d'ús establertes a la pròpia normativa. Aquest distintiu està adreçat a petites i mitjanes empreses, atès que són la tipologia predominant d'empreses en aquest sector i atès que les pimes són objecte de suport específic per part de l'administració per potenciar la seva competitivitat.

D'acord amb l'article 6 aquest sistema pivota sobre dos instruments: el carnet de persona artesana alimentària, per a les persones físiques, i el distintiu d'Artesania Alimentària, per a les empreses.

Pel que fa al carnet de persona artesana alimentària, es regula als articles 7 a 11. Es configura com una de les dues figures del nou sistema d'acreditació voluntària de l'artesania alimentària a Catalunya. La memòria general exposa que podran sol·licitar-ho les persones artesanes dels oficis del llistat d'oficis del sistema d'acreditació de l'artesania alimentària a Catalunya que compleixin els requisits corresponents. En el nou marc legal, no serà necessari que una persona hagi obtingut aquest carnet per poder exercir com a responsable d'una empresa artesana alimentària, serà suficient que tingui formació i experiència demostrable en aquesta activitat. Ara bé, disposar del carnet d'artesà alimentari sí que continua essent necessari per poder parlar pròpiament de persones artesanes alimentàries, atès que així està definit en la llei 14/2003.

Pel que fa als requisits exigibles, en la normativa existent fins a la data, per obtenir el carnet de persona artesana alimentària en un ofici desplegat del repertori d'oficis d'artesania alimentària, calia complir 3 requisits: acreditar una experiència mínima en l'exercici de l'ofici (que per defecte era de 3 anys, però que era superior en alguns oficis, essent regulat en els reglaments tècnics de cada ofici); exercir actualment l'activitat (estar donat d'alta censal tributària o dur l'activitat en una empresa); i disposar d'una formació en l'ofici, com a mínim un curs teòric-pràctic en l'ofici (que per acord a la Comissió d'Artesania Alimentària Catalana havia de ser de mínim d 20 hores). L'article 8 del projecte de decret manté en essència aquests requisits, si bé amb algun canvi:

- Quan a l'experiència, s'homogeneïtza que l'experiència que es demana sigui de 3 anys per a tots els oficis.
- Quant a la situació laboral, cal que la persona sol·licitant, en cas que desenvolupi l'activitat per compte propi com a empresa unipersonal, o l'empresa on realitza l'activitat, en cas contrari, ha d'estar inscrites al Cens d'empresaris, professionals i retenidors de l'Agència Tributària per a la realització de l'activitat per la que es sol·licita el carnet. Es demana a l'article 9 que s'aporti una memòria explicativa per acreditar que es treballa

de forma artesanal, la qual pot ser en format audiovisual, si es prefereix, per facilitar el tràmit a les persones artesanes.

- Quant a la formació, es demana haver obtingut un títol/certificat de professionalitat/competència directament relacionat amb l'ofici, i que inclogui formació específica en seguretat alimentària. Pot ser una formació específica oferta en el Catàleg de Qualificacions Professionals, o bé una formació específica oferta per les escoles d'alguns gremis d'artesania alimentària, ja que s'ha observat que en alguns sectors no hi ha formació específica oferta en el Catàleg de Qualificacions Professionals. Si no es disposa d'un títol específic, caldrà acreditar formació de com a mínim 100 h (40 h de formació en seguretat alimentària i 60 h de formació en processos de producció o productes).

L'article 9 regula el procediment d'atorgament del carnet, que es preveu que sigui telemàtic d'acord amb les previsions de la Llei 39/2015. La durada del procediment és de 3 mesos, i el sentit del silenci estimatori, previsió que s'ajusta a l'article 24 de la Llei 39/2015. El procediment es considera correcte i s'ajusta al procediment administratiu general. No obstant, es podria simplificar fent una remissió a les normes de procediment administratiu comú. Preveu també la intervenció de la Oficina de Gestió Empresarial (OGE). Es considera suficient per iniciar la tramitació el redactat proposat, sens perjudici que pugui millorar-se al llarg de la tramitació, i a l'espera també de les observacions de la OGE.

L'article 10 regula la vigència del carnet, que es preveu que sigui indefinida, i la obligació de comunicar la modificació de les dades de la sol·licitud. El caràcter indefinit del carnet es considera adient en la mesura que evita la càrrega de sol·licitar-lo periòdicament, sens perjudici de la obligació de comunicar els canvis, i també sens perjudici de la revocació per les causes que es preveuen en l'article següent.

L'article 11 preveu els supòsits de revocació, i que son l'incompliment dels requisits de l'article 8, és a dir, els requisits necessaris per a la obtenció del carnet, i també l'incompliment de la obligació de comunicar la modificació de les dades aportades amb la sol·licitud. No es fa cap observació a la primera causa però respecte a la segona, cal entendre que es podria arribar a esmenar en el tràmit de audiència del procediment de revocació, sempre que la modificació de dades no comporti un incompliment dels requisits.

La secció 2 del capítol 2 regula el distintiu d'artesania alimentària. Es configura com una acreditació de caràcter voluntari que poden sol·licitar les empreses que exerceixen una activitat d'artesania alimentària, i reuneixen els requisits previstos a l'article 13. Al tractar-se d'un distintiu voluntari, la seva obtenció no és requisit per l'exercici de l'activitat sinó només ho és per a l'ús del distintiu.

Pel que fa als requisits, es preveuen els següents:

A l'apartat a) es preveu que la seva activitat principal ha de correspondre a algun dels oficis del llistat d'oficis d'artesania alimentària que poden optar al sistema d'acreditació, recollit a l'annex 2 d'aquest Decret.

Aquest requisit suposa limitar l'ús del distintiu només al llistat d'oficis de l'annex 2, llistat ampliable segons preveu l'article 6.4.

La memòria general justifica aquesta limitació per tractar-se dels oficis del sector que tenen tradició a Catalunya i que tenen empreses i artesans que els exerceixen actualment. En aquest sentit, es posa de manifest que:

- S'inclouen els oficis majoritaris de l'artesania alimentària (forn de pa, pastisseria, carnisseria-xarcuteria-cansaladeria, elaboració de formatges i derivats lactis).
- S'inclouen els oficis desplegats actualment que tenen presència significativa, malgrat no ser els majoritaris (xurreria; elaboració de mermelades, conserves de fruites i conserves vegetals).
- S'inclouen els oficis de bacallaners, d'elaboració de cervesa, i d'elaboració de licors, ja que malgrat que no han arribat a tenir l'ofici desplegat tècnicament, sí que tenen associacions sectorials i empreses actives a Catalunya i han manifestat el seu interès en l'artesania alimentària.
- S'eliminen aquells oficis que estaven inclosos en el repertori de la normativa anterior, però que no havien arribat a estar desenvolupats tècnicament i que tenen poca presència al RSIPAC (elaboració d'envinagrats, adobats, salmorres i salats; elaboració de caramels de mel i essències silvestres; elaboració de gelats, sorbets i granissats).
- S'eliminen els oficis que havien estat desplegats en la normativa actual, però que no tenen actualment cap empresa que els porti a terme (torrefacció de cafè).

Es considera suficient aquesta justificació, tenint en compte que el llistat d'oficis de l'annex 2 és el vigent, però que pot ser ampliat en un futur, d'acord amb el que preveu l'article 6.

A l'apartat b es preveu que tots els seus processos d'elaboració, de tots els establiments d'elaboració, si l'empresa en té més d'un, han de complir els requisits de l'activitat artesanal alimentària d'acord amb el que estableix l'article 4 d'aquest Decret; no obstant això, serà admissible un cert grau de mecanització en operacions parcials, amb tecnologies específiques per les dites operacions i on la tecnologia dels processos sigui controlada directament per una persona artesana.

Aquest requisit resulta coherent amb la definició general de l'activitat artesanal que preveu tant l'article 28 de la Llei 14/2003, com l'article 4 del projecte de decret.

A l'apartat c) es preveu la responsabilitat i la direcció del procés artesanal alimentari ha de recaure en una persona artesana, ja sigui el mateix empresari individual o una persona que tingui una vinculació contractual laboral o mercantil amb l'empresa, que disposi del carnet d'artesà corresponent i que prengui part directament i personalment en la definició i/o execució del treball.

Aquest requisit resulta coherent amb la definició de l'activitat artesanal que preveu tant l'article 28 de la Llei 14/2003, com l'article 4 del projecte de decret, en què preveuen la intervenció personal de l'artesà.

Als apartats d) i e) es preveu que ha de tenir un volum de negoci anual inferior o igual a 3,5 milions d'euros, calculat d'acord amb la Recomanació de la Comissió, de 6 de maig de 2003, sobre la definició de microempresa, petita i mitjana empresa, i ser empresa autònoma.

Pel que fa a aquest requisit, la memòria general posa de manifest que això és degut a que es vol adreçar aquest distintiu a petites i mitjanes empreses, atès que són la tipologia predominant d'empreses en aquest sector i atès que les pimes són objecte de suport específic per part de l'administració per potenciar la seva competitivitat. Es va establir el llindar de 3,5 milions d'euros de volum de negoci per poder obtenir aquesta acreditació, per consens amb el sector, atès que cap dels llindars de micro, petita o mitjana empresa establerts per la normativa comunitària no són útils per englobar la majoria de la diversitat d'empreses artesanes alimentàries que existeixen actualment.

Als apartats f), g) i h) es preveu que s'ha de complir amb els requisits sectorials d'accés a l'activitat, com el de instrucció al cens de l'AEAT, al registre sanitari, i a les normes tècniques sobre artesanía alimentaris, quan correspongui. Sobre aquest últim supòsit, seria el cas del pa i la cervesa, que hem esmentat al tractar el marc normatiu general.

A l'apartat i, s'exigeix no haver estat sancionat en matèria de seguretat alimentària o de qualitat alimentaria. Aquest requisit es considera adient tenint en compte que no és un requisit d'accés a l'activitat sinó un d'obtenció d'un distintiu d'empresa.

L'apartat j) exigeix estar al corrent en les obligacions tributàries, requisit que es considera també adient tenint en compte que estem davant una regulació que s'enquadra en l'activitat de foment.

L'article 14 es titula drets de les empreses artesanes alimentàries acreditades amb el distintiu, que son utilitzar el distintiu i emparar-se en els eventuais beneficis derivats dels plans de foment i promoció de l'artesania alimentaria. Aquests efectes es consideren coherents amb la naturalesa de l'activitat de foment.

L'article 15 estableix les obligacions de les empreses que han obtingut el distintiu, com son facilitar a l'administració les tasques de control i la informació relativa a la seva activitat, comunicar la modificació de dades i utilitzar el distintiu segons les normes d'ús que preveu l'article 20.

Els article 16 i 17 regulen el procediment d'atorgament del distintiu. Es fa la mateix observació que al tractar l'article 9. El procediment es considera correcte, si bé seria millorable la redacció, i podria simplificar-se fent remissió a la normativa sobre procediment administratiu comú.

L'article 18 regula la vigència del distintiu, i la modificació de les dades. Tal i com s'ha dit al tractat aquest aspecte respecte el carnet, el caràcter indefinit del distintiu es considera adient en la mesura que evita la càrrega de sol·licitar-lo periòdicament, sens perjudici de la obligació de comunicar els canvis, i també sens perjudici se la revocació en cas de incompliment dels requisits.

L'article 19 regula les causes de revocació. Es considera que la recollida a la lletra c) podria ser supèrflua ja que estaria compresa també a l'apartat b. Podria ser una especificitat de l'incompliment, però en el cas de no incloure's estaria igualment inclosa a l'apartat b. També es contempla un supòsit de incompliment sobrevingut en relació al volum de negoci, que en el cas que es superi durant 2 anys consecutius pot donar lloc a la revocació. Els apartats següents regulen el procediment de revocació, contemplant-se la possibilitat d'esmena de l'incompliment.

L'article 20 conté les regles d'ús del distintiu, que es pot exhibir en els establiments de l'empresa, els documents de tràfic comercial i les seves accions de promoció i publicitat, ha de respectar el logotip establert a l'annex 1, i es pot associar al nom de l'empresa, número de registre i al nom de la persona artesana.

El capítol 3 es dedica a dues figures de promoció de l'artesania alimentària com són el Diploma de Mestratge en Artesania Alimentària i el Premi a l'Artesania Alimentària.

Pel que fa al diploma, es configura com un guardó que s'atorga a les persones que acrediten uns determinats mèrits de creativitat i coneixements en el camp de l'artesania alimentària en algun dels oficis inclosos al llistat establert a l'annex 2 d'aquest Decret, que han exercit com a artesans/es alimentaris/àries durant un període mínim de quinze anys, que disposin del carnet de persona artesana alimentària i que estiguin inscrits/es en el Registre.

El diploma de mestratge en artesania alimentària ja estava inclòs en el decret existent (articles 93 a 95) i es mantenen els mateixos requisits. Únicament es canvia el període de presentació de propostes, el qual serà el primer trimestre de l'any enlloc del darrer trimestre de l'any, per qüestions operatives, segons s'indica a la memòria.

L'article 24 es dedica al Premi a l'Artesania Alimentària, de nova creació, que vindrà a substituir l'actual Premi al Jove Artesà/ana Alimentari/ària Innovador/a es va crear l'any 2003 per l'Ordre ARP/81/2003, de 21 de febrer.

Es detallen les actuacions que es pretenen fomentar amb el premi, les persones, empreses i entitats que hi podran optar, i es remet el procediment i concreció dels requisits a unes bases reguladores que s'han d'aprovar per ordre de la persona titular del departament competent en matèria de qualitat agroalimentària.

El capítol 4 es dedica al Registre d'Artesania Alimentària. Es regulen aspectes com l'estructura, l'accés al registre, inscripció, i les dades del registre. Es manté en essència la regulació vigent continguda als articles 101 a 104 del Decret 285/2006, si bé s'adequa el nom de les seccions al contingut del projecte de decret.

El capítol 5 regula la Comissió d'Artesania Alimentària Catalana, de manera semblant a la continguda al vigent Decret 285/2006. Es mantenen les funcions establertes a la llei 14/2003, i es modifica lleugerament la composició de la comissió, per tal que tingui més representants del sector. El detall de canvi de composició en la Comissió d'Artesania Alimentària es pot veure a la Taula 8 de la memòria general.

Es considera correcta aquesta regulació que manté el règim vigent.

El capítol 6, integrat per un únic article, es dedica al control, de manera que la verificació del compliment dels requisits previstos en el decret es fa mitjançant les actuacions de control oficial de la qualitat alimentària.

La disposició transitòria regula el règim jurídic aplicable als reconeixements atorgats a l'empresari de la normativa anterior. En essència es mantenen els efectes pels reconeixements atorgats a persones físiques, com el carnet i el diploma, mentre que les empreses han de complir els requisits previstos a l'article 13 per mantenir el distintiu. Aquesta distinció s'explica pel fet que la nova normativa pràcticament manté els requisits per a l'obtenció del carnet i del diploma, mentre que sí que introdueix canvis per a la obtenció del distintiu per a les empreses artesanies.

La disposició derogatòria deroga el títol 5 i l'annex 2 del Decret 285/2006 que conté la regulació vigent de la artesanía alimentària; l'ordre de creació del Premi al millor jove artesà alimentari, i també les regulacions de caràcter tècnic dels oficis d'artesania alimentària que han quedat obsoletes.

6. Conclusió

S'emet informe jurídic preliminar favorable en relació amb el projecte de decret sobre l'artesania alimentària.

Imma Puigmulé Recasens
Advocada en cap